

ת"פ 52835/01/21 - מדינת ישראל, מתביעות ירושלים נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 52835-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ מתמחה, פנחס סרי לוי,
	מתביעות ירושלים
נגד	
הנאשם	פלוני
	ע"י ב"כ עוה"ד חיים הדיה

גזר דין - תוך ביטול הרשעה

כתב האישום המקורי בו הודה הנאשם

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של **תקיפה סתם של בת זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק. מעובדות כתב האישום עולה כי בזמנים הרלבנטיים, היה הנאשם נשוי למתלוננת מזה כשלושים שנה ולהם שמונה ילדים, מהם ארבעה שהתגוררו עמם. ביום 13.9.2020 בשעת לילה התגלע ויכוח בין הנאשם לאחת מבנותיו והמתלוננת על רקע רצונה של הבת להתארס עם בחיר לבה. בעקבות כך השליך הנאשם חפצים בבית, ניגש לאשתו, סטר לה בפניה ואיים שירצה אותה. המתלוננת הדפה אותו והסתגרה בחדר בבית וזאת לעיניו בנותיו.

מהלך הדין

2. הנאשם הורשע על-פי הודאתו ללא הסדר לעונש, כשנשלח בהסכמה לשירות המבחן. לבקשת הסניגור השירות בחן את שאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן 65, נשוי מזה 32 שנים למתלוננת, אב לשמונה ילדים. הנאשם גדל בבית דתי, ובילדותו נחשף לפיגוע קשה סמוך למקום עבודתו של אביו. ילדותו הייתה מורכבת. למרות כל זאת בהמשך התגייס לצבא ושירת במילואים עד גיל 40. במסגרת תפקידיו שימש כמודיע נפגעים. הנאשם אובחן בשנים האחרונות כסובל מפוסט-טראומה הן על רקע הפיגוע שחווה בילדותו והן על-רקע החוויות שחווה בשירותו הצבאי בסדר ובמילואים. הנאשם קיבל אחריות למעשים והתחרט עליהם וחש

בושה בגינם. שירות המבחן שוחח הן עם הנאשם הן עם אשתו, ועלתה תמונה חיובית של הזוגיות ביניהם, כאשר השניים הבהירו שהאירועים שבהם הודה הנאשם התרחשו על-רקע משבר משפחתי והחרפה במצבו הנפשי של הנאשם. במסגרת הטיפול שעבר הנאשם במסגרת אגף השיקום, הנאשם טופל במסגרת טיפול קבוצתי בתחום מניעת אלימות ושיתף פעולה עם טיפול זה באופן מלא. שירות המבחן ציין כי האירועים אינם מאפיינים את הנאשם ואת דפוסי חשיבתו. השירות עמד על ההחרפה במצבו הנפשי של הנאשם בתקופה האחרונה וסבר שאין בו כוחות לבצע צו של"ץ אם כי התלבט ביחס להמלצה זו בשל הערכים הנלווים לביצוע עונש שכזה. לכן המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן במסגרתו ישולב הנאשם בטיפול מותאם למצבו, וכן המליץ על ביטול ההרשעה לנוכח סיכוי כי הדבר יפגע בבקשתו של הנאשם לקבל אזרחות פורטוגלית ובדימויו העצמי.

טיעונים לעונש

4. הצדדים הגיעו להסכמה עונשית חלקית, לפיה יוטל על הנאשם עונש של צו מבחן והתחייבות. ב"כ המאשימה עתר להותיר את ההרשעה על כנה ובנוסף ביקש להטיל על הנאשם רכיבים של מאסר מותנה ורכיב כספי בדמות קנס. הסניגור מנגד, עתר לבטל את ההרשעה נוכח המלצת שירות המבחן, תוך הדגשת נסיבותיו האישיות של הנאשם, והנזק שייגרם לו מן ההרשעה.

5. בטרם מתן גזר הדין שמעתי את הנאשם, ששיתף את בית המשפט באופן כן ומרגש בנסיבותיו ובצפונות לבו, כתוצאה מן ההליכים הפליליים. הנאשם שיתף את בית המשפט במורכבות המצב, והביע את חרטתו על המעשים ואת חששו מהותרת ההרשעה על כנה.

קביעת מתחם הענישה

6. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

7. **אשר לערך המוגן**, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של כבוד האדם, זכותו לשלום גופו ונפשו והאוטונומיה שלו. פגיעה בבן משפחה בתוככי הבית, חמורה במהותה, נוכח הפגיעה באמון ובתחושת הביטחון של בן המשפחה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה בנסיבות העניין.

8. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנסיבות מלמדות על כך שהנאשם התקשה לשלוט ברגשותיו ולא רק שסטר למתלוננת אלא שאף איים לרצוח אותה, והיא כה חששה ממנו, עד שהסתגרה בחדרה. נוכחות בנותיו של הנאשם לא הרתיעה אותו מלנהוג באלימות ובצורה מכוערת ופוגענית כלפי המתלוננת. הוא אחראי למעשים, צריך היה להימנע מהם, ובפועל גרם למכאוב ולבהלה למתלוננת ולבנותיו.

9. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על ענישה מגוונת ממאסר

מותנה דרך של"ץ וכלה במאסר קצר מאחורי סורג ובריה.

א. רע"פ 4052/21 פלוני נ' מ"י (מיום 15.6.2021) - הנאשם היכה את בת זוגו וגרם לה חבלה בעין, נפיחות ואדמומיות. אושר מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי מאסר, הפעלת מאסר מותנה במצטבר וענישה נלווית.

ב. רע"פ 1454/21 פלוני נ' מ"י (מיום 4.3.2021) - נאשם שחנק את אשתו ועיקם את ידה. עניינו הסתיים במסר מותנה, התחייבות וצו מבחן.

ג. רע"פ 538/21 פלוני נ' מ"י (מיום 4.2.2021) - נאשם שתקף את אשתו בשתי הזדמנויות תוך שימוש במטאטא וגרימת חבלה נדון ל-7 חודשי עבודות שירות, עונש שהוחמר משל"ץ.

ד. עפ"ג (חיפה) 26397-07-21 מ"י נ' עואד (מיום 14.12.2021) - הנאשם דחף את אשתו ובעט בה תוך הפרת שני צווי הגנה. אושר מתחם המתחיל מ-6 חודשי עבודות שירות והוחמר העונש ממאסר מותנה ל-5 חודשי עבודות שירות.

10. **מתחם הענישה** - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ו/או של"ץ או שניהם, ועד 5 חודשי מאסר שיכול להתבצע בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם

11. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם בשנות השישים לחייו, עבר מסכת חיים קשה ומורכבת, והוא מתמודד עם התמודדות נפשית לא פשוטה, הקשורה ישירות לחוויות שחוהה הן כילד והן במסגרת שירותו הצבאי, בו מילא תפקיד קשה, של מודיע נפגעים. כפי שציין עורך דינו, לאחרונה הוכר כנכה מטעם משרד הביטחון על רקע פגיעתו הנפשית. הנאשם קיבל אחריות למעשים, ובמסגרת הטיפול במשרד הביטחון אף עבר טיפול למניעת אלימות, והוא נכון לעבור טיפול המשך במסגרת שירות המבחן. עמדת המתלוננת חיובית והרושם הוא שהמעשה אינו מאפיין את הנאשם, אשר הודה בו, חסך את העדת המתלוננת והיכה על חטא. לנאשם אין עבר פלילי. קיים רכיב של חלוף זמן מאז האירוע ללא הישנות אירועים דומים. לכן, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

ביטול הרשעה

12. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י (מיום 21.8.1997) (**הלכת כתב**) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לנסיבות, לטעמי אין מדובר באירוע ברף חומרה כזה שאינו מאפשר להימנע מהרשעה. כל עבירת אלימות, בוודאי בתוך המשפחה, היא בעלת חומרה סגולית הנבדלת מעבירות אחרות. אלא שבמכלול הנסיבות, רף

עמוד 3

חומרת העבירות שלפניי אינו גבוה. אשר לנזק הקונקרטי - נוכח נסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם, הפגיעה הצפויה בתהליך קבלת אזרחות זרה, וכן דברי הנאשם לגבי הפגיעה בדימויו העצמי והקושי שיחוש לעמוד בפני אחרים ולהרצות בנושא התמודדות עם פוסט-טראומה, סברתי שיש מקום לבטל את ההרשעה. מפנה לפסקה 1 בחוות דעתו של המשנה לנשיא השופט לוי **בהלכת כתב**, שם התייחס כב' השופט גם לשיקול של פגיעה בדימוי העצמי, כשיקול שניתן לקחת בחשבון בשאלת ביטול ההרשעה. בשורה התחתונה, מכלול השיקולים מוביל למסקנה כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בשיקומו של הנאשם וביכולתו להיבנות מן ההליכים ולהפיק לקחים כנדרש. לכן, מורה על ביטול ההרשעה.

גזירת הדין

13. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 60 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 1.4.2024 על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום - אציין כי סברתי שהטלת של"ץ על הנאשם יש בה ערך עבורו, על-מנת לעודדו לחזור לתפקוד יצרני, ועל-מנת לעודדו לתרום ולהיתרם מעצם הנתינה;
- ב. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים;
- ג. התחייבות בסך ₪ 5,000 שלא לעבור כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה לרבות איומים במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הנאשם הוזהר כי אי ביצוע צו המבחן וצו השל"ץ עלול להוביל להפקעתם ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ד, 31 ינואר 2024, במעמד הצדדים.